II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2023/222

af 1. december 2022

om midlertidig suspension af visumfritagelsen for alle statsborgere i Vanuatu

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav ([1]), særlig artikel 8, stk. 6, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Republikken Vanuatu er opført på listen i bilag II til forordning (EU) 2018/1806 blandt de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for kravet om at være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser med henblik på ophold på højst 90 dage inden for en periode på 180 dage. Fritagelsen for visumpligten for statsborgere i Vanuatu har været gældende siden den 28. maj 2015, hvor aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Vanuatu om visumfritagelse for kortvarige ophold ([2]) (»aftalen«) blev undertegnet og taget midlertidigt i anvendelse i overensstemmelse med aftalens artikel 8, stk. 1. Aftalen trådte i kraft den 1. april 2017.

(2) Siden den 25. maj 2015 har Vanuatu anvendt statsborgerskabsordninger for investorer, hvorved tredjelandsstatsborgere, der ellers er visumpligtige, kan opnå statsborgerskab i Vanuatu mod investeringer og dermed opnå visumfri adgang til EU.

(3) Af relevante data, rapporter og statistikker og på baggrund af konkrete og pålidelige oplysninger ([3]) er der draget den konklusion, at Vanuatus ordninger for tildeling af statsborgerskab til investorer i deres nuværende form og drift er i strid med målene for Unionens visumpolitik, som omfatter bestemmelser om screening af statsborgere fra visumpligtige tredjelande på grundlag af kriterierne i artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 ([4]) og i tilsvarende national lovgivning for de medlemsstater, hvor forordning (EF) nr. 810/2009 endnu ikke finder fuld anvendelse. Den måde, hvorpå de nævnte ordninger er indført, udgør en omgåelse af EU-proceduren for visum til kortvarigt ophold og den vurdering af sikkerheds- og migrationsrisici, den indebærer.

(4) I overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, litra d), artikel 8, stk. 3, og artikel 8, stk. 6, i forordning (EU) 2018/1806 har Kommissionen konkluderet, at Vanuatus tildeling af statsborgerskab inden for rammerne af landets statsborgerskabsordninger for investorer udgør en øget risiko for den offentlige orden og den indre sikkerhed i medlemsstaterne.

([1]) EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39.
([2]) EUT L 173 af 3.7.2015, s. 48.
([3]) Betragtning 5-12 i forslaget til Rådets afgørelse om delvis suspension af anvendelsen af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Vanuatu om visumfritagelse for kortvarige ophold (COM(2022) 6 final).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

(5) Den 3. marts 2022 vedtog Rådet afgørelse (EU) 2022/366 ([5]) om delvis suspension af anvendelsen af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Vanuatu om visumfritagelse for kortvarige ophold i overensstemmelse med aftalens artikel 8, stk. 4. Suspensionen af anvendelsen af aftalen er begrænset til almindelige pas, der er udstedt fra og med den 25. maj 2015, hvor antallet af ansøgere, der blev godkendt inden for rammerne af Vanuatus statsborgerskabsordninger for investorer, begyndte at stige betydeligt.

(6) Den 27. april 2022 vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2022/693 ([6]) om midlertidig suspension af visumfritagelsen for statsborgere i Vanuatu i overensstemmelse med artikel 8, stk. 6, litra a), i forordning (EU) 2018/1806. Suspensionen anvendes fra den 4. maj 2022 til den 3. februar 2023.

(7) Efter at den midlertidige suspension af visumfritagelsen for førnævnte kategori af statsborgere i Vanuatu trådte i kraft den 4. maj 2022 og i overensstemmelse med artikel 8, stk. 6, litra a), tredje afsnit, i forordning (EU) 2018/1806, indledte Kommissionen den 12. maj 2022 en styrket dialog med Vanuatu med henblik på at afhjælpe de forhold, der førte til den midlertidige suspension af visumfritagelsen.

(8) På det første møde som led i den styrkede dialog den 12. maj 2022 gav Kommissionen udtryk for sin vilje til at finde en løsning og foreslog med henblik herpå at afholde månedlige tekniske møder. Parterne blev enige om, at de vanuatiske myndigheder skulle udpege en samtalepartner og meddele Kommissionen herom, så man kunne gå videre med de efterfølgende tekniske møder. Vanuatu meddelte Kommissionen sin regerings beslutning om at oprette en taskforce, der skulle gennemgå statsborgerskabsordningerne for investorer. Det blev aftalt, at de vanuatiske myndigheder skulle sende Kommissionen en statusrapport udarbejdet af taskforcen.

(9) Efterfølgende har Vanuatu imidlertid ikke gjort en reel indsats. Til dato er Vanuatus statsborgerskabsordninger for investorer fortsat i kraft. Kommissionen har ikke modtaget oplysninger fra de vanuatiske myndigheder om eventuelle lovgivningsmæssige eller ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger til at afhjælpe de forhold, der har ført til den midlertidige suspension.

(10) De forhold, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra d), i forordning (EU) 2018/1806, nemlig den øgede risiko for den offentlige orden eller den indre sikkerhed i medlemsstaterne, består således fortsat.

(11) På grund af ovennævnte forhold og Vanuatus manglende indsats for at afhjælpe dem er anvendelsen af aftalen blevet suspenderet fuldstændigt ved Rådets afgørelse (EU) 2022/2198 ([7]), som ophæver afgørelse (EU) 2022/366 og suspenderer anvendelsen af aftalen for alle statsborgere i Vanuatu.

(12) I overensstemmelse med artikel 8, stk. 6, litra b), i forordning (EU) 2018/1806 er det i betragtning af den vedvarende situation nødvendigt at vedtage en delegeret retsakt om midlertidig suspension af visumfritagelsen i en periode på 18 måneder for alle statsborgere i Vanuatu.

(13) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ([8]).

([5]) Rådets afgørelse (EU) 2022/366 af 3. marts 2022 om delvis suspension af anvendelsen af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Vanuatu om visumfritagelse for kortvarige ophold (EUT L 69 af 4.3.2022, s. 105).

([6]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/693 af 27. april 2022 om midlertidig suspension af visumfritagelsen for statsborgere i Vanuatu (EUT L 129 af 3.5.2022, s. 18).

([7]) Rådets afgørelse (EU) 2022/2198 af 8. november 2022 om fuldstændig suspension af anvendelsen af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Vanuatu om visumfritagelse for kortvarige ophold (EUT L 292 af 11.11.2022, s. 47).

([8]) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

(14) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B og C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ([9]).

(15) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B og C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ([10]).

(16) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ([11]); Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(17) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2011 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Midlertidig suspension af visumfritagelsen

I bilag II til forordning (EU) 2018/1806 affattes henvisningen til »Vanuatu« i punkt 1) (»Stater«) således:

»Vanuatu (*)

(*) Visumfritagelsen for alle statsborgere i Vanuatu er suspenderet fra den 4. februar 2023 til den 3. august 2024«.

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelsesperiode

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 4. februar 2023 til den 3. august 2024.

([9]) Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

([10]) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

([11]) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand